

20. А Петръ му рече : Сребро-то ти съ тебе наедно въ погыбель да бѣде ; защото си възмнѣлъ че даръ-тъ Божій съсъ сребро ся придобыва.

21. Ты нѣмашь часть, нито дѣлъ въ това, защото сърдце-то ти не е право прѣдъ Бога.

22. За то покай ся отъ тѣзи твоѣхъ злобъ, и моли ся Богу, да но бы ти ся простилъ тойзи на сърдце-то ти помыслъ ;

23. Понеже тя гледамъ че си въ жълчкж на горестъ и въ свръскж на неправдъ.

24. А отговори Симонъ и рече : Молѣте ся вы за мене на Господа, да мя не постигне ни едно отъ тыя що рекохте.

25. Тъ прочее като засвидѣтелствувахъ и говорихъ слово-то Господне, върнѣхъ ся въ Иерусалимъ, и на много Самарійскы села проповѣдувахъ евангеліе-то.

26. А ангель Господень говори на Филиппа и каза : Стани и иди къмъ пладнѣ, въ нѣтъ-тъ, който слѣзува отъ Иерусалимъ въ градъ Газа ; той е пустъ.

27. И станъ и отиде ; и ето, человекъ отъ Еѳіопіѣхъ, скопецъ, велможа на Кандакіѣхъ Еѳіопскж-тжъ царицж, който бѣше надъ вси-чкж-тжъ нейнжъ хазнж ; той бѣ дошелъ въ Иерусалимъ да ся поклони.

28. И на врацаніе, като сѣдяше на колѣсницж-тжъ си, четѣше пророка Исаіѣхъ.

29. А Духъ-тъ рече Филиппу : Пристѣпи, и прилѣпи ся до тѣзи колѣсницж.

30. И притече Филиппъ, и го чу като прочиташе пророка Исаіѣхъ, и рече : Разумѣваш ли това което четешъ ?

31. А той рече : И какъ быхъ можалъ да разумѣхъ, ако мя не настави нѣкой ? И покани Филиппа да възлѣзе и да сѣдне съ него.

32. А мѣсто-то на писаніе-то, което прочиташе, бѣше това : Заведохъ го като овцж на закаланіе, и като агне безгласно прѣдъ тогози който го стриже, така не отваря уста-та си.